

वृषकाम (वृषन् + काम) adj. einen Mann begehrend KAUC. 39.
 वृषकर्तृ adj. अप्रवृद्धो वृषकर्तो रथः gaṇa प्रवृद्धादि zu P. 6, 2, 147.
 वृषकोतन adj. einen Stier zum Attribut habend; m. Bein. Çiva's MBh. 3, 14561. — Vgl. वृषकेतु, वृषघ्न, वृषभघ्न.
 वृषकेतु m. 1) Bein. Çiva's R. 6, 74, 38. — 2) N. pr. eines Kriegers Verz. d. Oxf. H. 4, b, 12. Verz. d. B. H. 112 (IV).
 वृषक्रतु (वृषन् + क्रतु) adj. männlich gesinnt: Indra RV. 5, 36, 5. 6, 45, 16.
 वृषखादि (वृषन् + खा) adj. grosse Spangen tragend (wie Männer sie tragen): die Marut RV. 1, 64, 10. mit Ohringen geschmückt nach BOLLESEN, Or. und Occ. 2, 461, Anm.
 वृषगण (वृषन् + गण) m. N. pr. eines Rshi gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105. नडादि zu 99. Verz. d. Oxf. H. 199, b, No. 471. Vāsishṭha Ind. St. 3, 237, b. pl. RV. 9, 97, 8. PRAVARĀDH. in Verz. d. B. H. 58, 17. — Vgl. वार्षगण, वार्षगण्य.
 वृषगन्ध f. eine best. Pflanze, = वस्ताली RĀĒAN. im ÇKDn.
 वृषचक्र n. Bez. eines best. mystischen Kreises GĀOTISTATVA im ÇKDn.
 वृषच्युत (वृषन् + च्युत) adj. vom Starken d. i. Soma erregt: मदीसः RV. 9, 69, 7. — Vgl. मदच्युत.
 वृषजति (वृषन् + जू) adj. Mannesdrang habend RV. 5, 35, 3.
 वृषण (wohl verwandt mit वृषन्) 1) m. n. (zu belegen nur m.) Siddh. K. 249, a, 5. 6. TRIK. 3, 5, 15. du. die Hoden VS. 5, 2. ÇAT. Ba. 3, 6, 2, 10. KĪTJ. Ça. 25, 7, 30. ÇĀṆKH. Ça. 4, 15, 25. Nir. 14, 7. JĀṆ. 3, 97. 259. HARIV. 14274. R. 1, 48, 28 (49, 28 GORR.). R. GORR. 1, 50, 6. Suçā. 1, 273, 6. 329, 4. VARĀH. BĀH. 5, 24. PĀNĀT. 136, 1. plur. M. 8, 283. MBh. 12, 9377. VARĀH. BĀH. S. 61, 16. Bhāg. P. 2, 1, 32. Vet. in LA. (III) 23, 14. sg. der Hodensack AK. 2, 6, 27. H. 612. HALĪ. 2, 368. पशूनां वृषाणि कृत्वा MBh. 12, 474. Bhāg. P. 9, 19, 10. शिखिवृषाणि M. 11, 104. लिङ्गवृषाणि MĀK. P. 39, 30. unbestimmt ob du. oder sg.: शकलवृषणम् KĪTJ. Ça. 8, 7, 5. मेढ्रवृषणवेदना Suçā. 1, 49, 7. 125, 18. °वातजित् ÇĀṆKH. Sāh. 2, 1, 11. VARĀH. BĀH. S. 51, 8. 52, 6. वृषभः स्थूलातिलम्बवृषणः 61, 5. 68, 9. वृषणाधस् Verz. d. Oxf. H. 102, b, 17. Bhāg. P. 9, 19, 11. PĀNĀT. 10, 12 (ed. orn. 6, 7). स°, स° adj. R. 1, 49, 7. स्रवृषणीकृत R. GORR. 1, 50, 6. Vgl. तीक्ष्ण°. — 2) m. Bein. Çiva's MBh. 13, 1196. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Madhu HARIV. 1897. des Kārtavīrja VP. 417; vgl. वृज्जि.
 वृषणाकच्छ f. beissender Ausschlag am Hodensack Suçā. 1, 292, 18. 297, 19. ÇĀṆKH. Sāh. 4, 7, 65.
 वृषणार्थ (वृषन् + अर्थ) P. 1, 4, 18, Vārt. 3. 1) adj. mit Hengsten fahrend: रथ RV. 8, 20, 10. — 2) m. N. pr. a) eines Mannes RV. 1, 51, 18. SHARV. Ba. in Ind. St. 1, 38. — b) eines Gandharva H. 183, Schol. (वृषणार्थ). — c) eines Rosses des Indra TRIK. 1, 1, 60. H. c. 33. Verz. d. Oxf. H. 191, a, 34.
 वृषण्य (von वृषन्), वृषण्यति P. 7, 4, 26. brünstig sein (vom Manne und Weibe) RV. 9, 5, 6. कुविहृषण्यत्तैः पुनानो गर्भमादधत् 19, 5. AV. 5, 5, 3. 6, 9, 1. 70, 1.
 वृषणास्य s. u. वृषणस्य 2) b).
 वृषणवत् (von वृषन्) adj. 1) mit Hengsten bespannt, — fahrend: Wagen RV. 1, 100, 16. 182, 1. Indra 173, 5. ममत्तु वतीता स्रपां वृषणवान् 122, 3. रेषु चेतद्वृषणवत्पुत्तस्रिषरूपी etwa unter Hengsten befindlich 8, 57, IV. Theil.

18. — 2) das Wort वृषन् enthaltend TS. 2, 5, 8, 4. Arr. Ba. 4, 81, 6, 9. ÇAT. Ba. 1, 4, 2, 33.
 वृषणवसु (वृषन् + वसु) P. 1, 4, 18, Vārt. 3. 1) adj. etwa grossen Besitz habend, grosses Gut mit sich führend: die Agvin RV. 2, 41, 8. 5, 74, 1. 8, 26, 1 u. s. w. Indra-Bṛhaspati 4, 50, 10. — 10, 93, 5. die Rosse Indra's कृती 1, 111, 1. — 2) m. N. von Indra's Walde (वन) oder Garten (उद्यान) TRIK. 1, 1, 60. Verz. d. Oxf. H. 191, a, 35. von Indra's Schatze (beruht auf einer Verwechselung von वन mit धन) ÇĀṆKH. im ÇKDn.
 वृषर्त (von वृषन्) n. Mannheit RV. 1, 54, 2. instr. वृषर्तनौ 8, 15, 2. TS. 2, 3, 2, 4.
 वृषद s. वार्षद.
 वृषदर्श (वृषन् + दर्श) m. 1) (ein starkes Gebiss habend) Kāṭze UśéVAL. zu UNĀDIS. 2, 40. HALĪ. 2, 81. VS. 24, 31. TS. 5, 5, 22, 1. PĀNĀT. Ba. 8, 2, 2. MBh. 6, 59. HARIV. 9869. R. 5, 9, 47. Suçā. 1, 203, 1 (ein in Löchern wohnendes Thier). VARĀH. BĀH. S. 48, 76. °मुख adj. MBh. 9, 2474. 2586. — 2) N. pr. eines Berges MBh. 7, 2852. — Vgl. वार्षदर्श.
 वृषदर्शक m. = वृषदर्श 1) AK. 2, 5, 6. H. 1301: Sāh. D. 303, 6. वृषदर्शक Mad. 1. 132.
 वृषदञ्जि (वृषत् + अञ्जि Padap.) vielleicht N. pr.; pl. voc. RV. 8, 20, 9. = वृषता (सोमेन) अञ्जतः Sāh.
 वृषदन्त (वृषन् + दन्त) adj. P. 5, 4, 15. starke Zähne habend, f. °दन्ती AV. 1, 18, 4; vgl. वृषदर्श.
 वृषदन्त adj. dass. P. 5, 4, 145.
 वृषदर्भ m. N. pr. eines Fürsten der Kāçi MBh. 2, 337, 3, 13362. fgg. (13321 beide Ausgg. वृषदर्भ). 13, 2047. fgg. ein Sohn Çibi's HARIV. 1680. VP. 444. pl. HARIV. 1681. वृषदर्भ und वृषाकपि unter den Beinn. Kṛṣṇa's MBh. 12, 1508. — Vgl. वृषार्ध, वृषार्धर्भ.
 वृषदेवा f. N. pr. einer Gattin Vasudeva's VP. (2te Aufl.) 4, 98. वृकदेवा v. 1.
 वृषदु m. N. pr. eines Fürsten MBh. 2, 324. रुषदु ed. Bomb.; vgl. रुषदु.
 वृषद्वीप N. pr. einer Insel im südöstlichen Meere VARĀH. BĀH. S. 14, 9.
 वृषधूत (वृषन् + धूत) adj. von Männern gerüttelt (ausgepresst): पिब वृषधूतस्य वृजः RV. 3, 36, 2. 43, 7.
 1. वृषध्वज m. ein Banner mit einem Stiere VARĀH. BĀH. S. 58, 48.
 2. वृषध्वज 1) adj. einen Stier im Banner habend. — 2) m. a) Bein. Çiva's (vgl. MBh. 13, 6401) AK. 1, 1, 2, 29. H. 6. MBh. 2, 481. 1640. 3, 7099. 15802. 8, 7380. 13, 929. R. 1, 37, 9 (38, 9 GORR.). R. GORR. 1, 56, 18. 6, 102, 8. RĀGH. 11, 44. KĪR. 13, 28. KATHĪS. 10, 31. 52, 888. Bhāg. P. 4, 4, 28. 17, 10. 7, 10, 60. MĀK. P. 23, 61. 56, 10. — b) N. pr. eines Fürsten Verz. d. Oxf. H. 24, a, 7. 8. 10. eines Verfassers von mystischen Gebeten bei den Tāntrika 101, a, 37. — c) N. pr. eines Berges MĀK. P. 58, 11. — 3) f. सा Bein. der Durgā HARIV. 10246.
 वृषधाङ्गी f. eine Cyperus-Art (नागरमुस्ता) RĀĒAN. im ÇKDn.
 वृषन् UNĀDIS. 1, 156. acc. वृषणम् und वृषणम् RV. 10, 89, 9. VS. 20, 40. ÇAT. Ba. 1, 2, 5, 15. nom. pl. वृषणस् und वृषणस् ÇAT. Ba. 13, 3, 8, 7. nach वृजो kein Abfall eines folgenden स्र P. 6, 1, 118. Ind. St. 5, 50. fg. adj. männlich; m. Mann; Männchen des Thiers. Die Wortspiele, in welchen das Wort auf beliebige Dinge angewandt wird (z. B. RV. 2,